

אמר ברוך דָּכָר, בְּרָכָה נוקבא. וְהִינוּ (יחזקאל מד) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ.

תא חזי שְׂכִינְתָא אית דַּאתְקֵרִיאַת אַמָּה. ושְׂכִינְתָא אית דַּאתְקֵרִיאַת שְׂפָחָה. ושְׂכִינְתָא אית דַּאתְקֵרִיאַת בְּרִיתָא דְמִלְפָּא. הכי אית איש ואית איש. אית איש דַּאתְמַר בִּיה (שמות טו ג) ה' איש מִלְחָמָה. ואית איש דַּאתְמַר בִּיה (דניאל ט כא) וְהָאִישׁ גְּבַר־יֶאֱלֹ. ובגין דַּא נְשַׁמְתָּא דַּאִיהִי מְחִיבַת בְּגִלְגּוּלָא אַם היא בְּרִיתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אי תימא דַּאתְזַבֵּן בְּגוּפָא נוקבא דַּתְמָן שְׁלִטְנוּתָא דִּיצַר הָרַע דַּאִיהוּ מִסְטָרָא דְסַמְא"ל. חס וְשְׁלוֹם. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב ח) אָנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אָתָן. דַּאִיהוּ יֶצֶר הָרַע. וְהוּא גוּפָא דִּשְׂרִיא בִּיה בְּרִיתָא דְמִלְפָּא אַתְמַר דַּאזְדַּבֵּן בְּכַתְרִין תְּתַאֲרִין דְמַסְאָבוּ. חס וְשְׁלוֹם. עֲלֵה אַתְמַר (ויקרא כה כג) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמִּיתת פִּי לִי כֹל הָאָרֶץ. וּמָאן גוּפָא דְבְּרִיתָא דְמִלְפָּא, דַּא מְטַטְרוּ"ן. וְהוּא גוּפָא אִיהוּ אַמָּה דִּשְׂכִינְתָּא. אַף עַל גַּב דַּאִיהִי נְשַׁמְתָּא דַּאִיהִי בְּרִיתָא דְמִלְפָּא שְׂבוּיָה תְמָן בְּגִלְגּוּלָא דַּאתִּין בְּגִלְגּוּלִין. בְּגִין דַּאתת תְמָן מַה כְּתִיב בִּיה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאַמָּה לֹא תִצָּא וְגו'.

וְעוֹד וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ, אִישׁ דַּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶת בְּתוּ אֱלוּ יִשְׂרָאֵל דַּאֲנוּן מִסְטָרָא דְבֵת יְחִידָה אַתְקֵרִיאוּ בְּתוּ. אִי תִימָא דִּיפְקוּן מִסְטָרָא דְעֶבֶד דַּאִיהוּ מְטַטְרוּ"ן בְּגוּנָא דַּאֲלִין דְנִפְקוּ בְּמִנוּסָה מִמְצָרִים. לֹא תִצָּא בְּצִאת הָעֶבְדִּים. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נב יב) פִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצָּאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

(ב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו.

וְהַחֲכֵמָה הַעֲלִינָה מְקוֹר הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְכִתְרֵי מְקוֹר הַחֲכֵמָה הַעֲלִינָה. וּבְכָל מְקוֹם בְּרוּךְ - זְכָר, וּבְרָכָה - נְקֻבָּה, וְהִינוּ לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ.

בא ורא, יש שְׂכִינָה שְׂנוּקְרָאת אַמָּה, ושְׂכִינָה שְׂנוּקְרָאת שְׂפָחָה, וְיֵשׁ שְׂכִינָה שְׂנוּקְרָאת בֵּת הַמֶּלֶךְ. כִּף יֵשׁ אִישׁ וְיֵשׁ אִישׁ. יֵשׁ אִישׁ שְׂנוּאָמֵר בּוּ (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה, וְיֵשׁ אִישׁ שְׂנוּאָמֵר בּוּ (דניאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַר־יֶאֱלֹ. וּמִשׁוּם זֶה הַנְּשָׁמָה שְׂמַחִיבַת בְּגִלְגּוּל - אַם היא בְּתוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אם תאמר שְׂנוּמְכָרַת בְּגוּף נְכָרִי שְׁשָׁם הַשְּׁלִטוֹן שֶׁל יֶצֶר הָרַע שֶׁהוּא מְהַצֵּד שֶׁל סַמְא"ל - חס וְחִלְלִיָּה! זֶהוּ שְׂפָתוּב (ישעיה מב) אָנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אָתָן, שֶׁהוּא יֶצֶר הָרַע. וְאוֹתוֹ הַגּוּף שֶׁבּוּ שׁוֹרָה בֵּת הַמֶּלֶךְ נֹאמֵר שְׂנוּמְכָר לְכַתְרִים הַתְּחַתּוּנִים שֶׁל הַטְּמָאָה - חס וְחִלְלִיָּה! עֲלֵיהֶּ נֹאמֵר וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמִּיתת כִּי לִי כֹל הָאָרֶץ.

וכי הגוף שֶׁל בֵּת הַמֶּלֶךְ? זֶה מְטַטְרוּ"ן. וְאוֹתוֹ הַגּוּף הוּא אַמָּה שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אַף עַל גַּב שֶׁהִיא נְשָׁמָה שֶׁהִיא בֵּת הַמֶּלֶךְ, שְׂבוּיָה שֶׁם בְּגִלְגּוּל שְׂבָאִים בְּגִלְגּוּלִים. מִשׁוּם שְׂבָאָה לְשָׁם, מַה כְּתוּב בּוּ? (שמות כא) וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאַמָּה וְגו'.

וְעוֹד וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ, אִישׁ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת בְּתוּ - אֱלוּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְהַצֵּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה נְקֻרָאוּ בְּתוּ. אַם תֹּאמַר שֶׁיִּצְאוּ מִצֵּד הָעֶבֶד שֶׁהוּא מְטַטְרוּ"ן כְּמוֹ שֶׁאֱלוּ יִצְאוּ בְּמִנוּסָה מִמְצָרִים - לֹא תִצָּא בְּצִאת הָעֶבְדִּים. זֶהוּ שְׂפָתוּב (ישעיה נב יב) כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצָּאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

תא חזי בר נש מיד דאתיליד יתבין ליה נפשא
דבעירא מסטרא דדכיו, מאלין דאתקריאו
אופני קדש. זכה יתיר יתבין ליה רוחא מסטרא
דחיון דאנון חיות הקדש. זכה יתיר יתבין ליה
נשמתא מסטרא דפורסייא ותלת אלין אנון
אמה ועבד ושפחה דברתא דמלפא.

זכה יתיר יתבין ליה נפשא בארחה אצילות
מסטרא דבת יחידה, ואתקריאת איהי בת
מלך. זכה יתיר יתבין ליה רוחא דאצילות
מסטרא דעמודא דאמצעייתא ואתקרי בן
לקודשא בריה הוא הדא הוא דכתיב (דברים יד א)
בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יתיר יתבין ליה
נשמתא מסטרא דאבא ואמא, הדא הוא
דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים. מאן
חיים. אלין אנון י"ה ועליהו אתמר (תהלים קנ ו)
כל הנשמה תהלל יה. ואשתלים ביה יהוה.

זכה יתיר יתבין ליה יו"ד ה"א ו"ו ה"א
דאיהו אדם בארחה אצילות לעלא ואקרי
בדיוקנא דמארה. ועלה אתמר (בראשית א כח) וירדו
בדגת הים. האי איהו שלטנותא בכל רקיעין
ובכל אופנים ושרפים וחיון ובכל חילין
ותוקפין דלעלא ותתא. ובגין דא פד בר נש
זכי בנפש מסטרא דבת יחידה, אתמר בה לא
תצא כצאת העבדים.

ובאבד רשעים רנ"ה. (משלי יא י) איהו הנר איהו
נהר יצא מעדן. ומאי ניהו מצות עשה
ומצות לא תעשה כחשבון נהר, ואיהו הנר
המאיר לכל אדם. ועל דא ובאבד רשעים רנ"ה.
ובההוא זמנא דהטחול אינו שוחק (תהלים קכד ב)
אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנ"ה. ודאי ואז
רנ"ה לא יכבה בלילה נר"ה, בגין דטעמה
פי טוב סחרה.

ובההוא זמנא מתקנא ירושלם דאיהי לבא,

בא וראה, מיד כשנולד אדם,
נותנים לו נפש של בהמה מצד
הטהרה מאלו שנקראו אופני
קדש. זכה יותר - נותנים לו רוח
מצד החיות שהן חיות הקדש.
זכה יותר - נותנים לו נשמה
מהצד של הפסא, ושלישת אלו
הם: אמה ועבד ושפחה של בת
המלך.

זכה יותר - נותנים לו נפש בדרך
של אצילות מהצד של בת יחידה,
והיא נקראת בת מלך. זכה יותר
- נותנים לו רוח של אצילות מן
הצד של העמוד האמצעי, ונקרא
בן לקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב
(דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם.
זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד
האב והאם. זהו שכתוב (בראשית
ב) ויפח באפיו נשמת חיים. מי
החיים? אלו הם י"ה, ועליהם
נאמר (תהלים קנ) כל הנשמה תהלל
יה. ונשלם בו יהו"ה.

זכה יותר - נותנים לו יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, שהוא אדם בדרך של
אצילות למעלה, ונקרא בדיוקן
של אדונו, ועליו נאמר (בראשית א)
וירדו בדגת הים. זהו השלטון
בכל הרקיעים ובכל אופנים
ושרפים וחיות ובכל הצבאות
והפחות שלמעלה ולמטה.
ומשום זה, כשאדם זוכה בנפש
מהצד של בת יחידה, נאמר בה
לא תצא כצאת העבדים.

ובאבד רשעים רנ"ה, הוא הנר,
שהוא נהר יצא מעדן. ומה הוא?
מצות עשה ומצות לא תעשה
כחשבון נהר, והוא הנר המאיר
לכל אדם, ועל זה ובאבד רשעים
רנ"ה. ובאותו זמן שהטחול אינו
שוחק, ימלא שחוק פינו ולשונונו
רנ"ה ודאי ואז לא יכבה בלילה
נר"ה, משום שטעמה פי טוב
סחרה.

ובאותו זמן מתקנת ירושלים,

היא הל"ב לה"ב המזבח. יכפה פחשפון לה"ב
הל"ב. לא יכפה בלילה נרה דאיהי גלותא,
ודא ירושלים דאיהי לבא, ותתבני על ידי
קודשא ברין הוא הדא הוא דכתיב (תהלים קמו ב)
בונה ירושלים יי.

שהיא הלב, היא הל"ב, לה"ב
המזבח. יכפה פחשפון לה"ב
הל"ב. לא יכפה בלילה נרה,
שהיא הגלות. וזו ירושלים שהיא
הלב, ותבנה על ידי הקדוש ברין
הוא. זהו שכתוב בונה ירושלים
ה'.

בראשית ברא אלהים. ברי"ת א"ש. אמר רבי
אלעזר אבא רזא דברית אמאי שויין
ערלה במאנא דעפרא. אמר ליה ברי יומא
חדא שאילנא לאליהו ואמינא ליה ערלה
אמרי תקינו ליה מאנא בעפרא. אמר לי ערלה
ודאי איהו פת זוגה דנחש הקדמוני, דגרים
מיתא לאדם ולכל ברין. ובגינה מתקנין מאנא
דעפרא.

בראשית ברא אלהים. ברי"ת
א"ש. אמר רבי אלעזר, אבא, סוד
הברית למה שמים ערלה בכלי
עפר? אמר לו, בני, יום אחד
שאלתי את אליהו, שאלתי אותו
על ערלה אומרים תקנו לו פלי
בעפר. אמר לי, ערלה ודאי היא
פת זוגו של נחש הקדמוני, שגרים
מיתה לאדם ולכל הבריות,
ובגללו מתקנים פלי של עפר.

וההוא עפרא מזונא לההוא דאתמר ביה (ישעיה
סה כה) ונחש עפר לחמו, ובדא אתפרש
מבר נש. ועלה אתמר (שמות כ יג) לא תנאף, לא
תיהב ליה אתר דאתהני מנה, אלא הב ליה
מזונא לבר. ובגין דא פלוג לא תין אף, לא
תיהב ליה (דף קלז ע"ב) אתרא פריעה נוקבא
דסמאל אושיד דמא, עלה אתמר לא תרצח,
פלבא צריף למיהב ליה דמא לדא עפרא ולדא
דמא לקימא בהון (משלי כה כא) אם רעב שנאף
האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. וכלא
לבר ובדא אשתזיב מנהון מחבוט הקבר
ומחרבא דמלאך המות. האי איהו לחיבא.

ואותו העפר מזון לאותו שנאמר
בו ונחש עפר לחמו, ובזה הוא
נפרד מהאדם, ועליו נאמר (שמות
כ) לא תנאף, אל תתן לו מקום
להנות ממנו, אלא שנותן לו מזון
בחוץ. ומשום זה חלק לא תין
אף, אל תתן לו מקום פריעה
הנקבה של סמאל שופך דמים,
עליו נאמר לא תרצח. לכלב צריף
לתת דם. לזה עפר ולזה דם, לקים
בהם (משלי כה) אם רעב שנאף
האכילהו לחם ואם צמא השקהו
מים. והפל בחוץ. ובזה מציל
אותם מחבוט הקבר ומחרבו של
מלאך המות. זהו לרשעים.

אבר לבינוניים האי דמא אתחשיב ליה דמא
דקרפנא. והאי עפרא אתחשיב ליה
עפרא דמדבחה. הדא הוא דכתיב (שמות כ כא)
מזבח אדמה תעשה לי וגו'. ואתמר בהון (שם
פסוק כב) לא תבנה אתהן גזית. בגין דלא תעשה
לך פסל, ודא דנדה או דשפחה או גויה או
זונה. פי חרפך הנפת עליה ותחללה, כלומר
מחלל שבת לצדיקיא דלית בהון זמא דנחש
אתעביד בקדשה וברכה ויחוד.

אבר לבינוניים הדרם הזה נחשב
לו דם הקרבן, והעפר הזה נחשב
לו עפר המזבח. זהו שכתוב (שמות
כ) מזבח אדמה תעשה לי וגו',
ונאמר בהם לא תבנה אתהן גזית,
כדי שלא תעשה לך פסל. וזה
של נדה או שפחה או גויה או
זונה, פי חרפך הנפת עליה
ותחלליה. כלומר, מחלל שבת
לצדיקים, שאין בהם הזממה של
הנחש, נעשה בקדשה וברכה
ויחוד.

**בְּאַתֵּר דְּפְרִיעָה שְׂרִיא בְּהוּ י"ה. וּבְאַתֵּר דְּעַרְלָה
שְׂרִיא בְּהוּ ו"ה. וְרִזָּא דְּמַלְהָ (דְּבָרִים ל יב)
מִי יַעֲלֶה לְנִוּוֹ הַשְּׂמִימָה בְּסוּפֵי תִיבּוֹת יְהוּ'ה,
כְּמוֹ (תְּהִלִּים כד ג) מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'. נִפְשׁוּ הַהוּא
דְּאַתְמַר בֵּיהּ (יִרְמִיָּה נא יד) נִשְׁבַּע ה' בְּנִפְשׁוֹ. וְעַלְהָ
אַתְמַר (דְּבָרִים ד ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.**

בְּמִקּוּם שֶׁל פְּרִיעָה שׁוֹרָה בְּהֶם
י"ה, וּבְמִקּוּם עַרְלָה שׁוֹרָה בְּהֶם
ו"ה, וְסוּד הַדְּבָר - מִי יַעֲלֶה לְנִוּוֹ
הַשְּׂמִימָה, בְּסוּפֵי תִבּוֹת יְהוּ'ה,
כְּמוֹ מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'. נִפְשׁוּ, אוֹתוֹ
שְׁנֵאמַר בּוֹ נִשְׁבַּע ה' בְּנִפְשׁוֹ.
וְעַלְיוֹ נֵאמַר (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם
הַיּוֹם.

**פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמְר (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא
בְּשִׁמִּי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאֲתִיו וְגו'. תָּא חַזִּי
יִקְרָא דְּמַלְפָּא עַלְאָה כַּד בְּרָא כְּלָהּ עַלְמִין
בְּרִזָּא דְּשִׁמְא קַדִּישָׁא, יְהִיב לֹוֹן חֵילָא לְאַנְהָגָא
עַלְמָא. וּבְרָא עַלְמָא עַלְאָה בְּרִזָּא דִּיו"ד וְעַלְמָא
תְּתַאָּה בְּרִזָּא דְּה"א. הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם כו ד)
כִּי בָּיָה ה' צוּר עוֹלָמִים. וְאַנְהָגוּתָא דְּהָאִי
עַלְמָא תְּתַאָּה אַחַזִּי בְּאַנְהָגוּתָהּ חֵילָא דְּאַתְיָהִיב
לִיהּ מַלְעֵלָא לְעַלְאָ.**

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמְר, (ישעיה מג)
כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוֹדִי
בְּרֵאֲתִיו וְגו'. בָּא וּרְאָה, כְּבוֹד
הַמַּלְאָךְ הָעֲלִיּוֹן, כְּשֶׁבְּרָא אֶת כָּל
הָעוֹלָמוֹת בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, נִתַּן לָהֶם כַּח לְהַנְהִיג
הָעוֹלָם, וּבְרָא הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
בְּסוּד שֶׁל יו"ד, וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
בְּסוּד שֶׁל ה"א. זֶהוּ שְׁכִתּוּב כִּי
בָּיָה ה' צוּר עוֹלָמִים. וְהַנְהִיגַת
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה מְרָאָה
בְּהַנְהִיגַתוֹ הַכַּח שְׁנַתֵּן לוֹ מַלְעֵלָה
לְמַעֲלָה.

**אִי בַר נָשׁ אֶהְיִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּקַרְבְּנִין
דְּצִלוּתָא. הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶהְיִי לִיהּ
מְאַכְלִין זְהִירִין בְּהַהוּא עַלְמָא, דְּאַנּוֹן מְאַכְלִים
דְּגוּפָא מְזוּנָא דְּלַעֲלָא, מְאַכְלִין לְנִשְׁמַתָּא מְרִזִּין
דְּאוּרִיתָא. בַּר נָשׁ דְּעַבִּיד דִּירָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא וְלִשְׁכִּינְתָּהּ וְלִחְיִילָיו בְּשִׁבְתוֹת. כְּמָה דְּאַתְּ
אַמְר (שְׁמוֹת לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁבְת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְת לְדַרְתֶּם, לִישְׁנָא דְּדִירָה.
הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא תְּקִין לִיהּ דִּירָה בְּהַהוּא
עַלְמָא וְלִכְל דְּאַתְיָן עִמָּה.**

אִם אָדָם מֵהֵנָּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף
הוּא בְּקַרְבְּנוֹת שֶׁל תְּפִלָּה, כִּף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא מְהַנֶּה אוֹתוֹ
מְאַכְלִים זוּהָרִים בְּעוֹלָם הַהוּא,
שֶׁהֵם מְאַכְלִים שֶׁל גּוּף הַמְּזוּן
שֶׁלְמַעֲלָה, מְאַכְלִים לְנִשְׁמָה
מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה. הָאָדָם שְׁעוֹשֶׂה
דִּירָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּף הוּא וְלִשְׁכִּינְתּוֹ
וְלִחְיִילוֹתָיו בְּשִׁבְתוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁבְת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְת לְדַרְתֶּם, לְשׁוֹן
שֶׁל דִּירָה, כִּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא
מְתְּקִין לוֹ דִּירָה בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וְלִכְל שְׂבָאִים עִמּוֹ.

**דְּכִמָּא דְּבַר נָשׁ עַבִּיד נִיּוּחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא וְלִשְׁכִּינְתָּהּ בְּשִׁבְתָּהּ, הָכִי קוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא עַבִּיד לִיהּ לְבַר נָשׁ עִם בַּת זוּגָה
בְּהַהוּא עַלְמָא, אִיהוּ נְטִיר שְׁכִינְתָּא עִמָּה בְּשִׁבְתָּהּ
דְּלָא אַתְחַלְלָל, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא נְטִיר לִיהּ
לְבַר נָשׁ עִם בַּת זוּגָה דְּלָא אַתְחַלְלָל.**

שְׂכִמוֹ שְׂאָדָם עוֹשֶׂה נַחַת לְקְדוֹשׁ
בְּרוּף הוּא וְלִשְׁכִּינְתּוֹ בְּשִׁבְתָּהּ, כִּף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא עוֹשֶׂה לְאָדָם
עִם בַּת זוּגוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. הוּא
שׁוֹמֵר אֶת הַשְּׁכִינָה עִמּוֹ בְּשִׁבְתָּהּ
שְׁלֵא תַתְחַלְלָל, כִּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף
הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם עִם בַּת זוּגוֹ
שְׁלֵא תַתְחַלְלָל.